

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 4. september 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-336/19	<p>Centraal Israëlitisch Consistorie van België e.a.</p> <p><u>Emne:</u> Dyrevelfærd (rituel slagtning)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i Rådets forordning nr. 99/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet fortolkes således, at medlemsstaterne, som en undtagelse fra den i denne forordnings artikel 4, stk. 4, fastsatte bestemmelse og med henblik på at øge dyrevelfærden, kan udstede forskrifter som de i decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 »houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft« (regionen Flanderns dekret af 7.7.2017 »om ændring af lov af 14.8.1986 om beskyttelse af dyrevelfærden hvad angår tilladte metoder til slagtning af dyr«) omhandlede, idet disse forskrifter dels indeholder et forbud mod slagtning af dyr uden bedøvelse, der også gælder for rituelle slagtninger, dels fastsætter en alternativ bedøvelsesmetode for rituelle slagtninger baseret på en reversibel bedøvelse, der ikke må føre til dyrets død? 2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 10, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? 3. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Fødevarestyrelsen	GA	10.09.20

	<p>bekræftende, er førnævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), sammenholdt med denne forordnings artikel 4, stk. 4, i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 20, 21 og 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder derved, at aflivning af dyr efter særlige metoder, der er foreskrevet ved religiøse ritualer, kun må foretages i henhold til en betinget undtagelse fra pligten til at bedøve dyret (artikel 4, stk. 4, jf. artikel 26, stk. 2), mens der for aflivning af dyr under jagt, sportsfiskeri og i forbindelse med kultureller sportsarrangementer af de grunde, der er nævnt i betragtningerne til forordningen, gælder forskrifter, hvorefter disse aktiviteter ikke falder under forordningens anvendelsesområde og derfor heller ikke er omfattet af pligten til forudgående bedøvelse ved aflivning (artikel 1, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3)?</p>			
C-710/19	<p>G. M. A. (opholdsdirektivet og arbejdssøgende) <u>Emne:</u> TEUF art. 45 (arbejdskraftens fri bevægelighed) og dokumentation for at være arbejdssøgende.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) »Skal artikel 45 TEUF fortolkes og anvendes således, at værtsmedlemsstaten har en forpligtelse til, for det første, at indrømme en arbejdssøgende en rimelig frist til at få kendskab til de beskæftigelsestilbud, der er passende for ham, og til at foretage de nødvendige skridt for at opnå ansættelse, for det andet, at anerkende, at den frist, der indrømmes til at søge beskæftigelse, ikke på nogen måde kan være kortere end seks måneder, og, for det tredje, at tillade, at en arbejdssøgende opholder sig på dens område i hele denne periode uden at stille krav om, at den pågældende skal fremlægge bevis for, at han har en reel mulighed for at opnå ansættelse?«</p> <p>2) »Skal artikel 15 og 31 i direktiv 2004/38, artikel 41 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, det generelle princip om EU-rettens forrang og det generelle princip om direktivers effektive virkning fortolkes og anvendes således, at de nationale retter i værtsmedlemsstaten i forbindelse med et annullationssøgsmål, der er anlagt til prøvelse af en afgørelse, hvorved der er meddelt afslag på anerkendelse af en ret til ophold på mere end tre måneder for en unionsborger, har pligt til at tage hensyn til nye omstændigheder, der er indtrådt efter det tidspunkt, hvor de nationale myndigheder traf denne afgørelse, når disse omstændigheder kan medføre en ændring af den berørte persons situation, som ikke længere gør det muligt at begrænse den pågældendes ret til ophold i værtsmedlemsstaten?«</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p> <p>Til orientering: Beskæftigelsesministeriet</p>	GA	17.09.20
Forenede sager C-83/19 C-127/19 C-195/19	<p>Asociația "Forumul Judecătorilor din România" m.fl. (Rumænien – CVM) <u>Emne:</u> Rumænien og Bulgariens overholdelse af samarbejds- og verifikationsmekanismen, herunder retsstatsprincippet</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	GA	23.09.20

	<p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Den Europæiske Unions Domstol?</p> <p>2. Er indholdet, karakteren og varigheden af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som Rumænien undertegnede i Luxembourg den 25. april 2005? Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien?</p> <p>3. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at medlemsstaterne forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, dvs. garantier for en uafhængig disciplinær procedure for rumænske dommere, hvor der ikke foreligger nogen risiko for politisk påvirkning af sådanne procedurers forløb, f.eks. ved at regeringen direkte, herunder foreløbigt, udpeger ledelsen i <i>Inspectia Judiciară</i> (retsinspektoratet, Rumænien)?</p> <p>4. Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at medlemsstaterne har pligt til at opfylde de retsstatskriterier, som også er fastsat i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, i forbindelse med procedurer, hvor regeringen direkte, herunder foreløbigt, udpeger ledelsen i <i>Inspectia Judiciară</i> (retsinspektoratet, Rumænien)?</p>			
--	--	--	--	--

C-291/19	<p>SO (Rumænien – CVM)</p> <p><u>Emne:</u> Rumænien og Bulgariens overholdelse af samarbejds- og verificationsmekanismen, herunder retsstatsprincippet</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Europa-Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Domstolen?</p> <p>2. Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien, især (men ikke alene) hvad angår behovet for at gennemføre lovændringer, som er forenelige med MSK's konklusioner samt med henstillingerne fra Venedigkommissionen og Europarådets Sæmmenslutning af Stater mod Korruption?</p> <p>3. Skal artikel 2, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, fortolkes således, at Rumæniens forpligtelse til at opfylde kravene i de rapporter, som udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, er omfattet af medlemsstatens forpligtelse til at overholde retsstatsprincippet?</p> <p>4. Er princippet om domstolens uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols praksis (dom (Store Afdeling) af 27.2.2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), til hinder for, at der oprettes en afdeling for efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet i tilknytning til anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție, henset til reglerne for udnævnelse/afsættelse af de anklagere, der er ansat i denne afdeling, reglerne for udøvelse af funktioner i forbindelse med denne afdeling samt den måde, hvorpå kompetencen fastlægges, herunder det begrænsede antal stillinger i denne afdeling?</p> <p>5. Er artikel 47 [stk. 2] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende retten til en retfærdig rettergang inden en rimelig frist til hinder for, at der oprettes en afdeling for efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet i tilknytning til anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție, henset til reglerne for udøvelse af funktioner i forbindelse med denne afdeling samt den måde, hvorpå kompetencen fastlægges, herunder det begrænsede antal stillinger i denne afdeling?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	23.09.20
----------	---	---	----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-265/19	<p>Recorded Artists Actors Performers</p> <p>1. Er en national rets forpligtelse til at fortolke direktiv 2006/115 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (herefter »direktivet«) under hensyn til Romkonventionens og/eller WPPT's formål og mål begrænset til begreber, som udtrykkeligt er nævnt i direktivet, eller omfatter den alternativt begreber, som alene findes i de to internationale aftaler? I hvilket omfang skal direktivets artikel 8 navnlig fortolkes på grundlag af kravet om »national behandling« i WPPT's artikel 4?</p> <p>2. Har en medlemsstat en skønsmargen til at fastlægge kriterierne for afgørelse af hvilke kunstnere, der betragtes som »udøvende kunstnere« i medfør af direktivets artikel 8? Kan en medlemsstat navnlig begrænse retten til at få del i det rimelige vederlag til tilfælde, hvor enten i) fremførelsen finder sted i et land i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), eller ii) de udøvende kunstnere har bopæl eller ophold i et EØS-land?</p> <p>3. Hvilken skønsmargen har en medlemsstat med hensyn til at reagere på et forbehold, som en anden kontraherende part har taget i henhold til WPPT's artikel 15, stk. 3? Er medlemsstaten navnlig forpligtet til at nøjagtigt at afspejle vilkårene i det forbehold, som den anden kontraherende part har taget? Er en kontraherende part forpligtet til ikke at anvende 30-dagesreglen i Romkonventionens artikel 5, i det omfang den kan føre til, at en producer henhørende under den part, som har taget forbehold, modtager et vederlag i henhold til artikel 15, stk. 1, mens den samme optagelses udøvende kunstnere ikke modtager et vederlag? Kan den kontraherende part alternativt tildele rettigheder til statsborgere henhørende under den part, som har taget forbehold, på et mere generøst grundlag end den part, som har taget forbehold, har gjort, dvs. kan den kontraherende part tildele rettigheder, som ikke gengældes af den part, som har taget forbehold?</p> <p>4. Er det under nogen omstændigheder tilladt at begrænse retten til et rimeligt vederlag til producenterne af en lydoptagelse, dvs. at nægte retten for de udøvende kunstnere, hvis fremførelser er blevet optaget i denne lydoptagelse?</p>	Kulturministeriet	Dom	08.09.20
Forenede sager C-674/18 og C-675/18	<p>TMD Friction m.fl.</p> <p>1) Tillader artikel 3, stk. 4, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter i tilfælde af overførsel af en virksomhed efter indledningen af en insolvensbehandling af virksomhedsoverdragerens formue i national ret, som principielt bestemmer, at artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 2001/23/EF også finder anvendelse på arbejdstageres ret til ydelser i forbindelse med alderdom og invaliditet eller ydelser til efterladte i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger i forbindelse med overførsel af en</p>	Beskæftigelsesministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	09.09.20

	<p>virksomhed, en begrænsning, således at erhververen ikke hæfter for rettigheder, som er baseret på beskæftigelsesperioder før indledningen af insolvensbehandlingen?</p> <p>2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Følger de foranstaltninger, som i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2001/23/EF er nødvendige for at beskytte arbejdstagernes interesser for så vidt angår helt eller delvis erhvervet ret til ydelser i forbindelse med alderdom, i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, i tilfælde af overførsel af en virksomhed efter indledning af en insolvensbehandling af virksomhedsoverdragerens formue af det beskyttelsesniveau, som kræves i henhold til artikel 8 i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens? 3) Såfremt det andet præjudicielle spørgsmål bevares benægtende: Skal artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2001/23EF fortolkes således, at de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes interesser for så vidt angår helt eller delvis erhvervet ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger er truffet, når national ret bestemmer, at</p> <ul style="list-style-type: none"> – forpligtelsen til i fremtiden at udbetale en ydelse i forbindelse med alderdom i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger til en arbejdstager, som er omfattet af overførslen af en virksomhed under insolvensbehandling, principielt overgår til virksomhedserhververen, – virksomhedserhververen hæfter for fremtidige pensionskrav i det omfang, hvori disse er baseret på beskæftigelsesperioder i virksomheden efter indledningen af insolvensbehandlingen, – den instans, som i henhold til national ret sikrer pensioner i tilfælde af insolvens, i dette tilfælde ikke skal dække den del af de fremtidige pensionskrav, som er erhvervet før indledningen af insolvensbehandlingen, og – arbejdstageren kan påberåbe sig retten til værdien af den del af sit fremtidige pensionskrav, som er erhvervet før indledningen af insolvensbehandlingen, i forbindelse med overdragerens insolvensbehandling? <p>4) Når national ret bestemmer, at artikel 3 og 4 i direktiv 2001/23/EF i tilfælde af overførsel af en virksomhed også skal anvendes under en insolvensbehandling, finder artikel 5, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/23/EF da anvendelse på arbejdstagernes pensionsrettigheder i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, der allerede er opstået før indledningen af insolvensbehandlingen, men først medfører en ret til ydelser for arbejdstagerne, når den begivenhed indtræder, der udløser retten til pension, og dermed først på et senere tidspunkt?</p> <p>5) Såfremt det andet eller det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Omfatter det minimumsbeskyttelsesniveau, som medlemsstaterne skal sikre i henhold til artikel 8 i [direktiv 2008/94], også en forpligtelse til at sikre pensionsrettigheder, som i henhold til national ret endnu ikke var juridisk erhvervet ved indledningen af insolvensbehandlingen, og som i det hele taget kun erhverves juridisk i kraft af, at arbejdsforholdet ikke afsluttes i forbindelse med insolvensen?</p>			
--	---	--	--	--

	<p>6) Såfremt det femte præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Under hvilke omstændigheder kan de tab, som den tidligere arbejdstager har lidt på grund af arbejdsgiverens insolvens for så vidt angår ydelserne fra den erhvervstilknyttede pension, anses som åbenbart uforholdsmæssige og dermed forpligtede medlemsstaterne til at sikre en minimumsbeskyttelse imod dem i henhold til artikel 8 i direktiv [2008/94], selv om arbejdstageren modtager mindst halvdelen af de ydelser, der følger af vedkommendes akkumulerede pensionsrettigheder?</p> <p>7) Såfremt det femte præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Sikres en beskyttelse af arbejdstagernes pensionsrettigheder, som er nødvendig i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv [2001/23] eller artikel 5, stk. 2, litra a), i direktiv [2001/23], og som er sidestillet med artikel 8 i direktiv [2008/94], også, når denne beskyttelse ikke følger af national ret, men kun af en direkte anvendelse af artikel 8 i direktiv [2008/94]?</p> <p>8) Såfremt det syvende præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Har artikel 8 i direktiv [2008/94] også direkte virkning, således at den kan påberåbes af en individuel [arbejdstager] ved den nationale ret, når vedkommende ganske vist modtager mindst halvdelen af de ydelser, der følger af vedkommendes akkumulerede pensionsrettigheder, men de tab, som vedkommende lider på grund af arbejdsgiverens insolvens, alligevel skal anses som uforholdsmæssige?</p> <p>9) Såfremt det ottende præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Skal en privatretligt organiseret institution anses som et offentligt organ i en medlemsstat, når medlemsstaten — på bindende vis for arbejdsgiveren — har udpeget den pågældende institution som den instans, der sikrer arbejdsmarkedspensioner i tilfælde af insolvens, og institutionen er underlagt det statslige finanstilsyn og opkræver de nødvendige insolvenssikringsbeløb fra arbejdsgiverne i henhold til offentlig ret, og på samme måde som en myndighed kan tilvejebringe betingelserne for iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse gennem en forvaltningsakt?</p>			
C-165/19 P	<p>Slovak Telecom mod Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom ophæves helt eller delvist. — Afgørelsen annulleres helt eller delvist. — Subsidiært annulleres eller nedsættes de ST pålagte bøder yderligere. — Kommissionen tilpligtes at betale alle omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag og sagen for Retten.</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	09.09.20
Forenede sager C-225/19 og C-226/19	<p>Minister van Buitenlandse Zaken m.fl. 1. Er en klagesag som omhandlet i visumkodeksens artikel 32, stk. 3, vedrørende en endelig afgørelse om afslag på visum af den grund, der omhandles i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi), et effektivt retsmiddel som omhandlet i artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder under følgende omstændigheder: - i begrundelsen for afgørelsen har medlemsstaten anført: »De anses af en eller flere medlemsstater for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, indre sikkerhed eller folkesundhed, som defineret i Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 19, henholdsvis 21, eller mod en eller flere medlemsstaters internationale forbindelser« - hverken i afgørelsen eller under klagesagen anfører medlemsstaten, hvilken særlig eller hvilke særlige af de i</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	09.09.20

	<p>visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi, nævnte fire grunde, der gøres gældende mod ansøgeren</p> <p>- under klagesagen anfører medlemsstaten ikke andre nærmere materielle oplysninger eller nogen støtte for den eller de grunde, der ligger til grund for indsigelsen fra den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater)?</p> <p>2. Er der under de i spørgsmål 1 beskrevne omstændigheder tale om god forvaltning som omhandlet i artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, særligt når henses til forvaltningens pligt til at begrunde sine afgørelser?</p> <p>3.a. Skal spørgsmål 1 og 2 besvares anderledes, såfremt medlemsstaten i den endelige afgørelse om visum henviser til en eksisterende og tilstrækkelig tydeligt angivet mulighed i den anden medlemsstat for at indlede en klagesag mod den ved navns nævnelser anførte ansvarlige myndighed i den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater), som har indgivet den i visumkodeksen artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi), omhandlede indsigelse, og hvorunder afslagsgrunden kan behandles?</p> <p>3.b. Kræves det for en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 i forbindelse med spørgsmål 3.a., at afgørelsen i en klagesag mod den medlemsstat, der har truffet den endelige afgørelse, udsættes, indtil ansøgeren har haft lejlighed til at anvende klagemuligheden i den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater), og såfremt ansøgeren gør brug af denne mulighed, at den endelige afgørelse er truffet i denne klagesag?</p> <p>4. Har det for besvarelsen af spørgsmålene nogen betydning, om den myndighed, der i medlemsstaten (eller i medlemsstaterne) har fremsat indsigelse mod, at der udstedes visum, kan gives lejlighed til at indtræde i klagesagen mod den endelige afgørelse om visum som den anden modpart, og herved kan få lejlighed til at underbygge den eller de grunde, som indsigelsen støttes på?</p>			
C-254/19	<p>Friends of the Irish Environment</p> <p>1) Udgør en afgørelse om at forlænge varigheden af en projektgodkendelse den aftale om et projekt, som udløser artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (herefter »habitatdirektivet«)?</p> <p>2) Påvirker nogen af de følgende betragtninger svaret på spørgsmål 1) ovenfor? (A) Projektgodkendelsen (hvis varighed skal forlænges) blev udstedt i medfør af en bestemmelse i national ret, som ikke foretog en korrekt gennemførelse af habitatdirektivet, idet lovgivningen fejlagtigt ligestillede en passende vurdering i henhold til habitatdirektivet med en vurdering af indvirkninger på miljøet i henhold til VVM-direktivet (direktiv 2011/92/EU). (B) Den oprindeligt udstedte projektgodkendelse angiver ikke, om ansøgningen om godkendelse blev behandlet i henhold til fase 1 eller fase 2 i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, og indeholder ikke »fuldstændige, præcise og endelige konstateringer og konklusioner, der kan fjerne enhver rimelig videnskabelig tvivl for så vidt angår virkningerne af de arbejder, som var påtænkt [på den] omhandlede [lokalitet]«, som krævet i henhold til sag C-404/09, Kommissionen mod Spanien. (C) Godkendelsens oprindelige periode er udløbet, og som følge heraf er projektgodkendelsen ophørt med at have retsvirkninger for så vidt angår hele projektet. Der kan ikke udføres nogen projektarbejder i medfør af projektgodkendelsen i afventning af</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.09.20

	<p>den mulige forlængelse heraf. (D) Der er aldrig blevet udført nogen projektarbejder i medfør af projektgodkendelsen.</p> <p>3) Såfremt svaret på spørgsmål 1) er bekræftende, hvilke betragtninger [skal] den kompetente myndighed da tage i betragtning ved gennemførelsen af en fase 1- screening i medfør af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3? Skal den kompetente myndighed f.eks. tage hensyn til nogle eller alle de følgende betragtninger: (i) om der er sket ændringer i de foreslåede arbejder og anvendelsen, (ii) om der er sket ændringer i den miljømæssige baggrund, f.eks. i form af udpegningen af europæiske lokaliteter efter datoen for afgørelsen om at udstede projektgodkendelse, (iii) om der har været nogen relevante ændringer i den videnskabelige viden, f.eks. mere ajourførte undersøgelser af kvalificerede interesser i europæiske lokaliteter? Skal den kompetente myndighed alternativt vurdere hele projektets virkninger på miljøet?</p> <p>4) Skal der sondres mellem (i) en projektgodkendelse, som opstiller en frist for en aktivitets varighed (driftsfase), og (ii) en projektgodkendelse, som kun opstiller en frist for den periode, hvorunder der kan pågå opførelsesarbejder (opførelsesfase), men – forudsat at opførelsesarbejderne færdiggøres inden for denne frist – ikke opstiller nogen frist for aktiviteten eller driften?</p> <p>5) I hvilket omfang, om overhovedet, er en national rets pligt til, så vidt muligt, at fortolke lovgivningen i overensstemmelse med bestemmelserne i habitatdirektivet og Århuskonventionen betinget af, at sagens parter udtrykkeligt har gjort disse fortolkningsspørgsmål gældende? Nærmere bestemt: såfremt national ret opstiller to beslutningsprocesser, hvoraf kun den ene sikrer overholdelsen af habitatdirektivet, har den nationale ret da pligt til at fortolke national lovgivning således, at det kun er den beslutningsproces, som overholder direktivet, der kan påberåbes, uanset at parterne i den for retten verserende sag ikke udtrykkeligt har gjort netop denne fortolkning gældende?</p> <p>6) Såfremt svaret på spørgsmål 2)(A) ovenfor medfører, at det er relevant at overveje, om projektgodkendelsen (hvis varighed skal forlænges) blev udstedt i medfør af en bestemmelse i national ret, som ikke foretog en korrekt gennemførelse af habitatdirektivet, skal den nationale ret da undlade at anvende en regel i national retsplejelovgivning, som er til hinder for, at en anfægtende part stiller spørgsmålstegn ved gyldigheden af en tidligere (udløbet) projektgodkendelse i forbindelse med en efterfølgende ansøgning om projektgodkendelse? Er en sådan regel i national retsplejelovgivning i strid med den lovliggørelsespligt, der for nylig er blevet gentaget i sag C-348/15, Stadt Wiener?</p>			
T-626/17	<p>Slovenien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1353 af 19. maj 2017 om ændring af forordning (EF) nr. 607/2009 for så vidt angår druesorter og synonymer herfor, der kan anføres ved mærkningen af vin (EUT 2017, L 190, s. 5), annulleres i sin helhed.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.09.20
T-143/18	<p>Société générale mod ECB</p> <p>Påstande: — Artikel 5 i Den Europæiske Centralbanks afgørelse nr. ECB/SSM/2017 —</p>	Finanstilsynet	Dom	09.09.20

	O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 af 19. december 2017 og artikel 3 i bilag A hertil annulleres, for så vidt som de foreskriver de foranstaltninger, der skal træffes angående de uigenkaldelige betalingsforpligtelser i henhold til indskudsgarantiordningerne eller afviklingsfondene. — ECB tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.			
T-345/18	BNP Paribas mod ECB Påstande: — Delvis annulation af ECB's afgørelse nr. ECB-SSM-2018-FRBNP-17 af 26. april 2018, for så vidt som den fastsætter en fravigelse i de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået inden for rammerne af Den Fælles Afviklingsfond, de nationale afviklingsfonde og de nationale indskudsgarantiordninger for egentlig kernekapital, på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag, navnlig artikel 9.1, 9.2 og 9.3 — Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Finanstilsynet	Dom	09.09.20
T-565/18	P. Krücken Organic mod Kommissionen Påstande: — Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 216 749,02 EUR med tillæg af morarenter, beregnet fra tidspunktet for forkyndelsen af stævningen, med en årlig sats på otte procentpoint over Den Europæiske Centralbanks basisrentesatser. — Kommissionen tilpligtes at stille de dokumenter, der er udarbejdet i forbindelse med ECOCERT SA's aktiviteter ved den økologiske kontrol med Erenhot Jinguyuan Grain and Oil Co. Ltd., 2051 Youyi Road North, Ernehot City, Xilingol League, Inner Mongolia Autonomous Region, Peoples Republic of China, til rådighed for sagsøgeren ved meddelelse af aktindsigt, navnlig inspektionsrapporter og de dertilhørende bedømmelsesskrivelser fra 2016, 2017 og 2018, der hænger sammen med ECOCERT SA's konklusioner, vurderinger og afgørelser, som udgjorde grundlaget for udstedelsen i henhold til bilag V i forordning (EF) nr. 1235/2008 af kontrolattest nr. 22904CN1700w13 af 19. september 2017 for 490 960 kg økologiske sesamfoderkager og for ECOCERT SA's efterfølgende ophævelse af denne kontrolattest. — Kommissionen tilpligtes, at forpligte økologiske kontrolmyndigheder i tredjelande, som Kommissionen overdrager opgaver i forbindelse med Den Europæiske Unions kontrolsystem for økologisk landbrug, at meddele den i rubrik 11 i kontrolattesten i henhold til bilag V i Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2008 til enhver tid angivne importør, navnlig sagsøgeren, deres afgørelser vedrørende ophævelse, tilbagekaldelse eller annullering af kontrolattester, der er meddelt den enkelte importør, navnlig sagsøgeren, og til at modtage denne importørs indsigelser og træffe afgørelse herom, samt at pålægge de af Kommissionen bemyndigede økologiske kontrolmyndigheder at stille de dokumenter fra den økologiske kontrolprocedure, der ligger til grund for sådanne afgørelser, navnlig inspektionsrapporter og bedømmelsesskrivelser, til rådighed for importørerne, navnlig sagsøgeren, hvorved dele, der er undergivet databeskyttelse af tredjemand, skal ekstraheres.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.09.20
T-46/19	Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt om Den Helleniske Republik er pålagt faste finansielle engangskorrektioner for et bruttobeløb på 25 092 988,84 EUR og et nettobeløb på 24 851 438,56 EUR efter kontrol	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.09.20

	AA/2016/013/GR for arealstøtte på grundlag af ansøgningerne i år 2015/16 (regnskabsårene 2016 og 2017, s. 63-74 i den sammenfattede udgave). — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
C-122/19 P	Hamas mod Rådet (appel) Påstande: —Dom af 14. december 2018, Hamas mod Rådet, T-400/10 RENV, ophæves, for så vidt som der deri ikke gives medhold i påstanden om annullation af følgende retsakter: —Rådets afgørelse 2011/430/FUSP af 18. juli 2011 (EUT 2011, L 188, s. 47) om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, Rådets afgørelse 2011/872/FUSP af 22. december 2011 (EUT 2011, L 343, s. 54), Rådets afgørelse 2012/333/FUSP af 25. juni 2012 (EUT 2012, L 165, s. 72), Rådets afgørelse 2012/765/FUSP af 10. december 2012 (EUT 2012, L 337, s. 50), Rådets afgørelse 2013/395/FUSP af 25. juli 2013 (EUT 2013, L 201, p. 57), Rådets afgørelse 2014/72/FUSP af 10. februar 2014 (EUT 2014, L 40, s. 56) og Rådets afgørelse 2014/483/FUSP af 22. juli 2014 (EUT 2014, L 217, s. 35), der ajourførte og i givet fald ændrede listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og som henholdsvis ophævede afgørelse 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 og 2014/72, samt —Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 687/2011 af 18. juli 2011 (EUT 2011, L 188, s. 2), nr. 1375/2011 af 22. december 2011 (EUT 2011, L 343, s. 10), nr. 542/2012 af 25. juni 2012 (EUT 2012, L 165, s. 12), nr. 1169/2012 af 10. december 2012 (EUT 2012, L 337, s. 2), nr. 714/2013 af 25. juli 2013 (EUT 2013, L 201, s. 10), nr. 125/2014 af 10. februar 2014 (EUT 2014, L 40, s. 9) og nr. 790/2014 af 22. juli 2014 (EUT 2014, L 217, s. 1) om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af henholdsvis gennemførelsesforordning (EU) nr. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 og 125/2014, for så vidt som disse retsakter vedrører Hamas, herunder Hamas-Izz al-Din al-Qassem. —Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, der er genstand for denne appel. —Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger i sagerne T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P og den foreliggende sag.	Udenrigsministeriet	Dom	10.09.20
C-363/19	Konsumentombudsmanden 1. Regulerer artikel 5 og 6, sammenholdt med artikel 10, stk. 1, og artikel 28, stk. 5, i forordning [nr.] 1924/2006, bevisbyrden, når en national domstol skal efterprøve, om der er blevet anvendt ulovlige sundhedsanprisninger i en situation, hvor de pågældende sundhedsanprisninger svarer til en anprisning, som er omfattet af en ansøgning i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning [nr.] 1924/2006, men hvor ansøgningen endnu ikke har ført til en afgørelse om godkendelse eller ikke-godkendelse, eller skal bevisbyrden afgøres efter national ret? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares med, at bestemmelserne i forordning [nr.] 1924/2006 regulerer	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	10.09.20

	<p>bevisbyrden, påhviler bevisbyrden da den virksomhed, som anvender en bestemt sundhedsanprisning, eller den myndighed, som til den nationale domstol indgiver begæring om, at denne forbyder virksomheden fortsat at anvende anprisningen?</p> <p>3. Regulerer artikel 5 og 6, sammenholdt med artikel 10, stk. 1, og 28, stk. 5, i forordning [nr.] 1924/2006, i en situation som den i det første spørgsmål beskrevne, beviskravene, når en national domstol skal efterprøve, om der er anvendt ulovlige sundhedsanprisinger, eller skal beviskravene fastlægges efter national ret?</p> <p>4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares med, at bestemmelserne i forordning [nr.] 1924/2006 regulerer beviskravene, hvilke beviskrav stilles da?</p> <p>5. Påvirkes besvarelsen af det første til det fjerde spørgsmål af, at forordning [nr.] 1924/2006 [herunder denne forordnings artikel 3, litra a),] og direktiv 2005/29 finder samtidig anvendelse i sagen for den nationale ret?</p>			
C-386/19 P	<p>Hamas mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: —Dom af 6. marts 2019, Hamas mod Rådet, T-289/15, ophæves.</p> <p>—Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, der er genstand for appellen.</p> <p>—Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger for Retten og Domstolen.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	10.09.20
C-392/19	<p>VG Bild-Kunst</p> <p>Kan den omstændighed, at et værk, som med rettighedshaverens samtykke er frit tilgængeligt på en internetside, indsættes på en tredjemands internetside ved hjælp af »framing«, kvalificeres som »overføring til almenheden« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når værket indsættes på en sådan måde, at beskyttelsesforanstaltninger imod »framing«, som rettighedshaveren har iværksat eller foranlediget iværksat, omgås?</p>	Kulturministeriet Erhvervsministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	10.09.20
Forenede sager C-407/19 og C-471/19	<p>Katoen Natie Bulk Terminals et General Services Antwerp m.fl.</p> <p>Sag C-471/19 vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eventuelt sammenholdt med artikel 56 TEUF, med artikel 15 og 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med lighedsprincippet fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, hvorefter personer eller virksomheder, der på et belgisk havneområde ønsker at udføre havnearbejde som omhandlet i lov af 8. juni 1972 om havnearbejde –herunder aktiviteter, der ikke vedrører lastning og losning af skibe i egentlig forstand – er forpligtet til kun at benytte sig af anerkendte havnearbejdere?</p> <p>2. Kan Grondwettelijk Hof (forfatningsdomstolen), såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, foreløbigt opretholde retsvirkningerne af de i sagen omhandlede artikler 1 og 2 i loven af 8. juni 1972 om havnearbejde for at undgå retsikkerhed og sociale spændinger og sætte lovgiver i stand til at bringe dem i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af EU-retten?</p> <p>Sag C-407/19 vedrører (uddrag):</p> <p>1. Skal artikel 49 TEUF, 56 TEUF, 45 TEUF, 34 TEUF, 35 TEUF, 101 TEUF eller 102 TEUF, eventuelt sammenholdt med artikel 106, stk. 1, TEUF fortolkes således, at de er til</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	10.09.20

	<p>hinder for ordningen i henhold til artikel 1 i kongelige bekendtgørelse af 5. juli 2004 »om anerkendelse af havnearbejdere på de havneområder, der omfattes af anvendelsesområdet for lov af 13. juli 2016 om havnearbejde«, jf. artikel 2 i den nævnte bekendtgørelse af 5. juli 2004, nemlig den ordning, at havnearbejdere som omhandlet i artikel 1, § 1, stk. 1, i den kongelige bekendtgørelse af 5. juli 2004, idet de anerkendes af den administrative kommission, der er paritetisk sammensat, dels af medlemmer udpeget af de arbejdsgiverforeninger, der er repræsenteret i det pågældende paritetiske underudvalg, dels af medlemmer udpeget af de arbejdstagerorganisationer, der er repræsenteret i det paritetiske underudvalg, bliver optaget i eller afvist fra poolen af havnearbejdere, hvorved der ved anerkendelsen med henblik på optagelsen tages hensyn til behovet for arbejdskraft, når det samtidigt tages i betragtning, at der ikke er fastsat nogen frist, inden for hvilken den administrative kommission skal træffe afgørelse, og at det kun er muligt at anfægte den administrative kommissions anerkendelser ved at anlægge retssag?</p> <p>[...]</p> <p>7. Skal artikel 49 TEUF, 56 TEUF, 45 TEUF, 34 TEUF, 35 TEUF, 101 TEUF eller 102 TEUF, eventuelt sammenholdt med artikel 106, stk. 1, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for den ordning, der blev indført ved artikel 1, § 3, i kongelig bekendtgørelse af 5. juli 2016 som affattet ved artikel 1, nr. 2, i kongelig bekendtgørelse af 10. juli 2016, nemlig den ordning, hvorefter (logistiske) arbejdstagere, der udfører arbejde som omhandlet i artikel 1 i kongelig bekendtgørelse af 12. januar 1973 »om oprettelse af og fastsættelse af betegnelse af det paritetiske udvalg for havnedriften og dennes kompetence« på områder, hvor gods med henblik på forberedelse af videredistribution eller forsendelseundergår en forandring, der indirekte fører til en konstaterbar merværdi, skal råde over et sikkerhedscertifikat, hvorved dette sikkerhedscertifikat gælder som anerkendelse som omhandlet i loven af 8. juni 1972 »om havnearbejde«, idet der tages hensyn til, at ansøgning om certifikatet skal indgives af en arbejdsgiver, der har indgået en arbejdsaftale med en arbejdstager om udførelse af sådant arbejde, at udstedelsen af certifikatet sker mod forevisning af arbejdsaftalen og et identitetskort, og at de nærmere regler om den procedure, der skal følges, er fastsat ved kollektiv arbejdsoverenskomst, uden at lovgiver på dette punkt skaber klarhed?</p>			
C-449/19	<p>WEG Tevesstraße</p> <p>Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1) fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter sammenslutningen af boligejeres levering af varme til boligejerne er fritaget for merværdiafgift?</p>	Energistyrelsen	GA	10.09.20
Forenede sager C-473/19 – C-474/19	<p>Föreningen Skydda Skogen m.fl.</p> <p>C-473/19 vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national praksis, som indebærer, at forbuddet alene omfatter de arter, som er opregnet i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	10.09.20

	<p>beskyttelse af vilde fugle, eller som er truede på et givet niveau, eller som har en langsigtet faldende tendens i bestanden?</p> <p>2. Skal begreberne »forsætligt at dræbe/forstyrre/ødelægge« i artikel 5, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og i artikel 12, stk. 1, litra a)-c) i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, som indebærer, at hvis formålet med foranstaltningen åbenbart er et andet end at dræbe eller forstyrre arter (eksempelvis skovbrugsforanstaltninger eller arealanvendelse), skal der foreligge en risiko for, at arternes bevaringsstatus påvirkes negativt af foranstaltningen, for at forbuddet træder i kraft?</p> <p>C-474/19 vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national praksis, som indebærer, at forbuddet alene omfatter de arter, som er opregnet i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, eller som er truede på et givet niveau, eller som har en langsigtet faldende tendens i bestanden?</p> <p>2. Skal begreberne »forsætligt at dræbe/forstyrre/ødelægge« i artikel 5, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og i artikel 12, stk. 1, litra a)-c) i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, som indebærer, at hvis formålet med foranstaltningen åbenbart er et andet end at dræbe eller forstyrre arter (eksempelvis skovbrugsforanstaltninger eller arealanvendelse), skal der foreligge en risiko for, at arternes bevaringsstatus påvirkes negativt af foranstaltningen, for at forbuddet træder i kraft?</p>			
C-509/19	<p>BMW</p> <p>Skal den indførte vares transaktionsværdi i henhold til artikel 71, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013) suppleres med omkostningerne til udvikling af en software, som er udviklet i Den Europæiske Union, af køberen er stillet til rådighed for sælgeren uden beregning og er installeret på den indførte styreenhed, hvis de ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for den indførte vare?</p>	Toldstyrelsen	Dom	10.09.20
C-39/19	<p>Telenor Magyarorszá g m.fl.</p> <p>1) Skal en handelsaftale mellem en udbyder af internetadgangstjenester og en slutbruger, hvorefter udbyderen anvender en nultakst på slutbrugeren i forbindelse med bestemte applikationer (dvs. at den trafik, der genereres af en bestemt applikation, ikke medregnes med henblik på dataforbruget og heller ikke nedsætter hastigheden, når den aftalte datamængde er brugt), og hvorefter denne udbyder udøver en forskelsbehandling i henhold til betingelserne i den handelsaftale, der er indgået med den endelige forbruger, som udelukkende vedrører den slutbruger, der er part i denne aftale, og ikke slutbrugere, der ikke er part heri, fortolkes i lyset af artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning</p>	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	Dom	15.09.20

	<p>(EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (herefter »forordningen«)?</p> <p>2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, skal forordningens artikel 3, stk. 3, da fortolkes således, at det for at konstatere, at der foreligger en tilsidesættelse – ligeledes i betragtning af syvende betragtning til forordningen – er nødvendigt at foretage en vurdering på grundlag af indvirkningen og markedet med henblik på at afgøre, om de foranstaltninger, som udbyderen af internetadgangstjenester har truffet, reelt – og, i så fald, i hvilket omfang – begrænser de rettigheder, som slutbrugerne er tillagt i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1?</p> <p>3) Skal forordningens artikel 3, stk. 3, uanset det første og det andet præjudicielle spørgsmål, fortolkes således, at det forbud, der er fastlagt i nævnte bestemmelse, er af ubetinget, generel og objektiv karakter, således at dette forbyder enhver trafikstyringsforanstaltning, der indfører forskelle mellem bestemte former for internetindhold, uanset om udbyderen af internetadgangstjenester fastlægger disse forskelle gennem en aftale, en handelspraksis eller en anden form for adfærd?</p> <p>4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, kan det da også fastslås, at der foreligger en tilsidesættelse af forordningens artikel 3, stk. 3, alene på grundlag af den omstændighed, at der foreligger en forskelsbehandling, uden at det er nødvendigt at foretage en vurdering af markedet og af indvirkningen, og at det derfor i så fald er unødvendigt at foretage en vurdering i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1 og 2?</p>			
C-218/19	<p>Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris et Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris</p> <p>1) Er princippet om, at der ved traktaten om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, efter ændring nu traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er indført en særlig retsorden, som er integreret i medlemsstaternes retssystemer, og som skal anvendes af deres retsinstanser, til hinder for en national lovgivning, der gør tildelingen af en dispensation for de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er fastsat for adgangen til advokaterhvervet, betinget af et krav om, at den person, der ansøger om dispensation, har et tilstrækkeligt kendskab til national ret af fransk oprindelse, og dermed udelukker, at et lignende kendskab til EU-retten alene kan tages i betragtning?</p> <p>2) Er artikel 45 og 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en national lovgivning, hvorefter en dispensation for de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er fastsat for adgangen til advokaterhvervet, er forbeholdt visse ansatte i den samme medlemsstats offentlige forvaltning, som i denne egenskab, i Frankrig, har varetaget juridiske arbejdsopgaver i en forvaltning eller offentlig tjeneste eller en international organisation, og dermed ikke kan indrømmes nuværende eller tidligere ansatte i EU-institutionerne, som i denne egenskab har varetaget juridiske arbejdsopgaver inden for en eller flere grene af EU-retten hos Europa-Kommissionen?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Justitsministeriet	GA	16.09.20

C-462/19	<p>ASOPORT</p> <p>- Skal artikel 101 TEUF fortolkes således, at aftaler mellem erhvervsdrivende og repræsentanter for arbejdstagere, selv når de benævnes kollektive overenskomster, er forbudte, når de i forhold til virksomheder, der udtræder af et Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios [aktieselskab, der forvalter havnearbejdsstyrke, herefter »SAGEP«], foreskriver, at rettighederne og forpligtelserne for arbejdstagere, som er knyttet til det pågældende SAGEP, overgår fra overdrageren til erhververen, og fastsætter vilkårene herfor?</p> <p>- Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 101 TEUF da fortolkes således, at den er til hinder for bestemmelser i national ret som dem, der er indeholdt i kongeligt lovdekret nr. 9/2019, for så vidt som det udgør grundlaget for de kollektive overenskomster, der fastsætter en særlig variant af kravet om, at arbejdstageres rettigheder og forpligtelser overgår fra overdrageren til erhververen, som omfatter andet end blot ansættelsesforhold og medfører en harmonisering af handelsbetingelser?</p> <p>- Såfremt det måtte fastslås, at de nævnte lovbestemmelser er i strid med EU-retten, skal den praksis fra Domstolen om EU-rettens forrang og dens følger, som navnlig fremgår af Simmenthal-dommen og Fratelli Costanzo-dommen, da fortolkes således, at offentligretlige organer som Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia ikke må anvende bestemmelser i national ret, som er i strid med artikel 101 TEUF?</p> <p>- Såfremt det første spørgsmål måtte besvares bekræftende, skal artikel 101 TEUF og Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 samt forpligtelsen til at sikre EU-rettens effektivitet da fortolkes således, at en myndighed som Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia er forpligtet til at pålægge virksomheder, der udviser en adfærd, som den, der er beskrevet, bøder og tvangsbøder?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	16.09.20
C-669/19 P	<p>BP mod Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (appel)</p> <p>Påstande: — Punkt 1, 3 og 4 i den appellerede doms konklusion ophæves.</p> <p>— Appellanten tilkendes en passende erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som er lidt.</p> <p>— Appellanten tilkendes en passende erstatning vedrørende følgerne af FRA's ærekrænkende udtalelser om hende og skade på hendes professionelle og personlige omdømme.</p> <p>— FRA tilpligtes at betale sagsomkostningerne i sagen for Retten og i appelsagen.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.09.20
C-499/18 P	<p>Bayer CropScience AG mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Rettens dom i sag T-429/13 ophæves.</p> <p>— Der gives medhold i påstandene i første instans, og forordning nr. 485/2013 annulleres, for så vidt som den vedrører appellanten.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger og at bære sine egne omkostninger, både i første instans og i appelsagen.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	17.09.20
C-732/18 P	<p>Rosneft m.fl. mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: — Dommen ophæves, for så vidt som den vedrører de i denne appel omhandlede anbringender.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	17.09.20

	<p>— Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen eller hjemviser den til Retten til afgørelse.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne ved Retten.</p>			
C-791/18	<p>Stichting Schoonzicht</p> <p>1) Er artikel 184 til 187 i momsdirektivet af 2006 til hinder for en national reguleringsordning for investeringsgoder, som foreskriver en regulering, der strækker sig over en årrække, og hvor det samlede oprindeligt foretagne fradrag for investeringsgodet tilpasses (reguleres) på én gang i det første år af ibrugtagningen – som også er det første år for reguleringen – såfremt det ved ibrugtagningen viser sig, at det oprindeligt foretagne fradrag afviger fra det fradrag, som den momspligtige er berettiget til på grundlag af den virkelige anvendelse af investeringsgodet? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:</p> <p>2) Skal artikel 189, litra b), eller litra c), i momsdirektivet af 2006 fortolkes således, at den i spørgsmål 1 nævnte tilpasning på én gang af det oprindeligt foretagne fradrag i det første år af reguleringsperioden, er en foranstaltning, som Nederlandene kan træffe ved anvendelsen af artikel 187 i momsdirektivet af 2006?</p>	Skatteministeriet Skattestyrelsen	Dom	17.09.20
C-806/18	<p>JZ</p> <p>Er en national straffebestemmelse, hvorefter det er strafbart for en statsborger fra et tredjeland at opholde sig på nederlandsk område, efter at der er blevet udstedt et indrejseforbud over for ham i henhold til artikel 66a, stk. 7, i udlændingeloven af 2000, og det på grundlag af national ret ligger fast, at denne udlænding ikke har lovligt ophold i Nederlandene, og det endvidere ligger fast, at etaperne i tilbagesendelsesproceduren i henhold til tilbagesendelsesdirektivet er afsluttet, men den faktiske tilbagesendelse ikke har fundet sted, forenelig med EU-retten, særligt Domstolens dom af 26. juli 2017 i sagen <i>Ouhrami mod Nederlandene</i> (sag C-225/16, ECLI:EU:C:2017:590, præmis 49), hvorefter det i tilbagesendelsesdirektivets artikel 11 omhandlede indrejseforbud først får »retsvirkning« fra tidspunktet for udlændingens tilbagesendelse til dennes oprindelsesland eller et andet tredjeland?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	17.09.20
C-92/19	<p>Burgo Group</p> <p>Er direktiv 2004/8/EF (især artikel 12) til hinder for en fortolkning af artikel 3 og 6 i lovdekret nr. 20/2007, hvorefter incitamenterne i kraft af lovdekret nr. 79/1999 (især i henhold til artikel 11 og på grundlag af afgørelse nr. 42/02 af 19.3.2002 fra <i>Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas</i> (den italienske myndighed for elektricitet og gas) til gennemførelse af den nævnte bestemmelse) også omfatter ikke-højeffektive kraftvarmeanlæg selv efter den 31. december 2010?</p> <p>b) Er artikel 107 TEUF til hinder for en fortolkning af artikel 3 og 6 i lovdekret nr. 20/2007 i den i spørgsmål a) anførte retning, for så vidt som den omhandlede bestemmelse på baggrund af denne fortolkning kan indføre en »statsstøtte« og således være i strid med princippet om fri konkurrence?</p> <p>c) På linje med det i spørgsmål a) og b) anførte og under hensyntagen til appellants udtrykkelige argumenter er nationale bestemmelser, der opretholder støtteordninger til fordel for ikke-højeffektiv kraftvarmeproduktion indtil den 31. december 2015, da i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling i EU-retten, idet dette kan være</p>	Energistyrelsen	Dom	17.09.20

	fortolkningen af den nationale italienske lovgivning i kraft af artikel 25, stk. 11, litra c), nr. 1, i lovdekret nr. 28 af 3. marts 2011, der ophævede de nævnte bestemmelser i artikel 11 i lovdekret nr. 79/1999 med virkning fra den 1. januar 2016 i stedet for fra den 19. juli 2014 (i kraft af artikel 10, stk. 15, i lovdekret nr. 102 af 4.7.2014)?			
C-212/19	Compagnie des pêches de Saint-Malo 1. Skal Kommissionens beslutning af 14. juli 2004 fortolkes således, at kun nedsættelsen af arbejdsgiverbidragene er uforenelig med fællesmarkedet, fordi nedsættelsen af lønmodtagerbidragene ikke kommer virksomhederne til gode og derfor ikke kan falde ind under anvendelsesområdet for artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller således, at også nedsættelsen af lønmodtagerbidragene er uforenelig? 2. Såfremt Domstolen finder, at Kommissionens beslutning skal fortolkes således, at nedsættelsen af lønmodtagerbidragene også er uforenelig, skal virksomheden da anses for at have nydt godt af den fulde nedsættelse eller alene en del heraf? Hvordan skal denne del i givet fald ansættes? Har medlemsstaten pligt til at kræve tilbagebetaling fra de berørte lønmodtagere af hele eller den del af støtten, der er kommet dem til gode?	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	17.09.20
C-420/19	Heavyinstall 1. EU-Domstolen anmodes om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: Skal artikel 16 i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger fortolkes således, at retten i den bistandsøgte medlemsstat ved afgørelsen angående denne anmodning på grundlag af national ret (hvilket den bistandsøgte ret har mulighed for i henhold til artikel 16, første punktum) er bundet til rettens opfattelse i den bistandsøgende myndigheds etableringsstat med hensyn til behovet og muligheden for retsbevarende foranstaltninger, når retten er blevet forelagt et dokument, som indeholder denne opfattelse (artikel 16, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, hvorefter dette dokument hverken skal anerkendes, suppleres eller erstattes)?	Skatteministeriet	GA	17.09.20
C-490/19	Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier Skal artikel 13, stk. 1, i henholdsvis Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer fortolkes således, at de alene forbyder tredjemands anvendelse af den registrerede betegnelse, eller skal de fortolkes således, at de forbyder præsentation af et produkt, der er beskyttet af en oprindelsesbetegnelse, navnlig gengivelse af den form eller det udseende, der kendetegner det, og som kan vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige oprindelse, selv om den registrerede betegnelse ikke anvendes?	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	17.09.20
Forenede sager C-724/18 og C-727/18	Cali Apartments m.fl. 1) Foretager en operatør af en internetvideoplatform, på hvilken brugere stiller videoer med ophavsretligt beskyttet indhold til rådighed for almenheden uden rettighedshaverens samtykke, en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når – platformen giver operatøren reklameindtægter,	Erhvervsstyrelsen Transport- og Boligministeriet	Dom	22.09.20

	<ul style="list-style-type: none"> – uploadingen foregår automatisk og uden at operatøren forinden ser eller kontrollerer den, – operatøren ifølge brugsbetingelserne får en global, ikke-eksklusiv og vederlagsfri licens til videoerne i hele videoens lagringsperiode, – operatøren i brugsbetingelserne og i forbindelse med uploadingen henviser til, at der ikke må lægges indhold ind, der krænker ophavsretten, – operatøren stiller hjælpemidler til rådighed, hvormed rettighedshaveren kan blokere krænkende videoer, – operatøren organiserer søgeresultaterne på platformen i form af ranglister og indholdskategorier og viser registrerede brugere en oversigt, der er indrettet efter disses tidligere sete videoer, og som indeholder videoer, der anbefales dem for så vidt som operatøren ikke har noget specifikt kendskab til, at der er indhold tilgængeligt, som udgør en krænkelse af ophavsretten, eller operatøren – når denne har fået kendskab til dette indhold – omgående sletter det eller omgående blokerer adgangen hertil? (...) 			
C-777/18	<p>Vas Megyei Kormányhivatal</p> <p>1) Udgør en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede – som i forbindelse med godtgørelse af udgifter til grænseoverskridende sundhedsydelse udelukker muligheden for efterfølgende at give tilladelse til sundhedsydelse leveret i en anden medlemsstat uden forhåndstilladelse, herunder når der, såfremt forhåndstilladelsen afventes, foreligger en reel risiko for en uoprettelig forværring af patientens helbred – en restriktion, som er i strid med artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)?</p> <p>2) Er en medlemsstats tilladelsesordning – som i forbindelse med godtgørelse af udgifter til grænseoverskridende sundhedsydelse udelukker muligheden for efterfølgende at give tilladelse til sundhedsydelse leveret i en anden medlemsstat uden forhåndstilladelse, herunder når der, såfremt forhåndstilladelsen afventes, foreligger en reel risiko for en uoprettelig forværring af patientens helbred – forenelig med nødvendighedsprincippet og rimelighedsprincippet, som er fastsat i artikel 8, stk. 1, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse samt princippet om fri bevægelighed for patienter?</p> <p>3) Er en national lovgivning – som uanset helbredstilstanden hos den patient, der indgiver anmodningen, fastsætter en sagsbehandlingsfrist på 31 dage, såfremt den kompetente myndighed giver forhåndstilladelse, og en frist på 23 dage, såfremt nævnte myndighed nægter den – forenelig med kravet om en rimelig frist for sagsbehandlingen, som tager hensyn til patientens helbredstilstand, hvor meget det haster og individuelle omstændigheder, som fastsat i artikel 9, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse? Med hensyn til anmodningen kan myndigheden undersøge, om sundhedsydelsen er omfattet af den sociale sikring og, såfremt dette er tilfældet, om den kan leveres inden for en tidsfrist, som er lægeligt forsvarlig, af en sundhedstjenesteyder, der er offentligt finansieret, mens myndigheden, såfremt dette ikke er tilfældet, undersøger kvaliteten, sikkerheden og</p>	Beskæftigelses- ministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	23.09.20

	<p>omkostningseffektiviteten af den ydelse, som den af patienten angivne sundhedstjenesteyder leverer.</p> <p>4) Skal artikel 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at der kun kan anmodes om godtgørelse af udgifter til grænseoverskridende sundhedsydelse, hvis patienten indgiver en anmodning om forhåndstilladelse til den kompetente institution? Eller udelukker artikel 20, stk. 1, i sådan et tilfælde i sig selv ikke muligheden for efterfølgende at indgive en anmodning om tilladelse med henblik på godtgørelse af udgifterne?</p> <p>5) Er en situation, hvor en patient rejser til en anden medlemsstat med en tid til en lægeundersøgelse og en foreløbig tid til en eventuel operation eller et eventuelt lægeligt indgreb dagen efter lægeundersøgelsen, og operationen eller det lægelige indgreb foretages på grund af patientens helbredstilstand, omfattet af anvendelsesområdet for artikel 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger? Er det i så fald i henhold til artikel 20, stk. 1, muligt efterfølgende at indgive en anmodning om tilladelse med henblik på godtgørelse af udgifterne?</p> <p>6) Er en situation, hvor en patient rejser til en anden medlemsstat med en tid til en lægeundersøgelse og en foreløbig tid til en eventuel operation eller et eventuelt lægeligt indgreb dagen efter lægeundersøgelsen, og operationen eller det lægelige indgreb foretages på grund af patientens helbredstilstand, omfattet af begrebet planlagt behandling som omhandlet i artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger? Er det i så fald i henhold til artikel 26 muligt efterfølgende at indgive en anmodning om tilladelse med henblik på godtgørelse af udgifterne? Kræver lovgivningen i forbindelse med akut, livsvigtig behandling som omhandlet i artikel 26, stk. 3, ligeledes en forhåndstilladelse for det i artikel 26, stk. 1, omhandlede tilfælde?</p>			
C-355/19	<p>Asociația "Forumul Judecătorilor din România" e.a.</p> <p>1. Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Domstolen?</p> <p>2. Er indholdet, karakteren og varigheden af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som Rumænien undertegnede i Luxembourg den 25. april 2005? Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien?</p> <p>3. Skal artikel 2 TEU fortolkes således, at medlemsstaterne har pligt til at opfylde de retsstatskriterier, som også er fastsat i de rapporter, som udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Europa-Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13.</p>	Justitsministeriet	GA	23.09.20

	<p>december 2006, såfremt der ved en hasteprocedure oprettes en afdeling af anklagemyndigheden for alene efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet, som særligt er bekymrende i forhold til spørgsmålet om korrupsionsbekæmpelse, og som kan anvendes som endnu et instrument til at true og lægge pres på retsbedsmænd?</p> <p>4. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEUF fortolkes således, at medlemsstaterne forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, således at der ikke foreligger nogen risiko for politisk påvirkning af straffesager vedrørende overtrædelser begået inden for retsvæsenet, såfremt der ved en hasteprocedure oprettes en afdeling af anklagemyndigheden for alene efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet, som særligt er bekymrende i forhold til spørgsmålet om korrupsionsbekæmpelse, og som kan anvendes som endnu et instrument til at true og lægge pres på retsbedsmænd?</p>			
C-398/19	<p>Generalstaatsanwaltschaft Berlin</p> <p>1. Gælder principperne fra EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15) om anvendelse af artikel 18 TEUF og 21 TEUF også i et tilfælde, hvor et tredjeland har anmodet om udlevering af en unionsborger, når den retsforfulgte person har flyttet midtpunktet for sine livsinteresser til den anmodede medlemsstat på et tidspunkt, hvor vedkommende endnu ikke var unionsborger?</p> <p>2. Følger det af EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15), at den medlemsstat, hvor den retsforfulgte person er statsborger, og som er blevet underrettet om udleveringsanmodningen, er forpligtet til over for det anmodende tredjeland at fremsætte en begæring om fremsendelse af sagsakterne med henblik på at kunne undersøge, om medlemsstaten vil overtage retsforfølgningen?</p> <p>3. Følger det af EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15), at den medlemsstat, over for hvilken tredjelandet anmoder om udlevering af en unionsborger, er forpligtet til at afslå udleveringen og overtage retsforfølgningen selv, såfremt den anmodede medlemsstat har mulighed herfor i henhold til national ret?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	GA	23.09.20
T-510/18	<p>Kaddour mod Rådet</p> <p>Påstande: — 2018-foranstaltningerne annulleres, for så vidt som de vedrører Dr. Khaled Kaddour. — Rådet tilpligtes at betale de af Dr. Khaled Kaddour afholdte sagsomkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	23.09.20
T-472/19	<p>BASF mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 4336 final af 6. juni 2019 om markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler, der indeholder »Omega 3 syrethylestere« til oral anvendelse ved sekundær forebyggelse af hjerteinfarkt, jf. artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF annulleres i sin helhed, eller for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	23.09.20
T-549/19	<p>Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	23.09.20

T-727/19	Basaglia mod Kommissionen Påstande: Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 6474 final af 4. september 2019, som er truffet i henhold til artikel 4 i gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1049/2001, annulleres.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	23.09.20
C-471/18 P	Esso Raffinage mod Det Europæiske Kemikalieagentur (appel) Påstande: — Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. maj 2018 i sag T-283/15 ophæves. — Sagen afvises. — Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen og Retten.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	24.09.20
C-223/19	EBN 1. Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (herefter »direktiv 79/7/EØF«) og/eller direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv bestemmelser i en medlemsstat, der medfører, at et væsentligt større antal mænd end kvinder, der har ret til en arbejdsmarkedspension, ved udbetaling af den pågældende arbejdsmarkedspension behandles således, at den tidligere arbejdsgiver skal tilbageholde beløb og har ret til at anvende disse frit, og er sådanne bestemmelser udtryk for en forskelsbehandling som omhandlet i nævnte direktiver? 2. Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv bestemmelser i en medlemsstat, der er udtryk for en forskelsbehandling på grund af alder, idet medlemsstatens bestemmelser udelukkende indebærer økonomiske byrder for ældre personer, der i henhold til en aftale har et privatretligt krav på ydelse af en arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning, hvorimod yngre og helt unge personer, der har indgået arbejdsmarkedspensionsaftaler, ikke påføres nogen økonomiske byrder? 3. Såfremt medlemsstatens bestemmelser ikke indebærer nogen former for forskelsbehandling, der er forbudt i henhold til direktiv 79/7/EØF, direktiv 2000/78/EF og direktiv 2006/54/EF, finder bestemmelserne i chartret om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), navnlig forbuddene mod forskelsbehandling i henhold til chartrets artikel 20 og 21, da anvendelse på arbejdsmarkedspensioner? 4. Skal chartrets artikel 20 ff. fortolkes således, at disse regler er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der gennemfører EU-retten som omhandlet i chartrets artikel 51, og som er udtryk for forskelsbehandling på grund af køn, alder, formueforhold eller andre forhold, f.eks. de ejendomsforhold, der gør sig gældende for deres tidligere arbejdsgiver, af personer, der har et privatretligt krav på en arbejdsmarkedspension, i forhold til andre personer, der har et krav på en arbejdsmarkedspension, og forbyder chartret sådanne former for forskelsbehandling? 5. Er nationale bestemmelser, som kun pålægger en lille gruppe af personer, der har et kontraktmæssigt krav på en	Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og om Kompetencestyrelsen	Dom	24.09.20

	<p>arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning, en pligt til at erlægge finansielle ydelser til deres tidligere arbejdsgiver, når disse bestemmelser kun omfatter personer med høj arbejdsmarkedspension, også udtryk for en forskelsbehandling på grund af formueforhold i henhold til chartrets artikel 21?</p> <p>6. Skal chartrets artikel 17 fortolkes således, at denne regel er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorved der direkte ved lov og uden erstatning foretages et eksproprierende indgreb i en aftale mellem to private parter om arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning til skade for en tidligere arbejdstager i en virksomhed, der har truffet foranstaltninger med henblik på at sikre arbejdsmarkedspensionen og som ikke er i økonomiske vanskeligheder?</p> <p>7. Udgør det forhold, at der for så vidt angår en person, som har krav på en arbejdsmarkedspension, ved lov pålægges den tidligere arbejdsgiver en pligt til at undlade at udbetale visse dele af det aftalte vederlag (af den aftalte arbejdsmarkedspension), som en tilsidesættelse af aftalefriheden et indgreb i arbejdsgiverens ejendomsret?</p> <p>8. Skal chartrets artikel 47 fortolkes således, at denne regel er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der foretager en ekspropriation direkte ved lov og ikke indrømmer andre muligheder for at modsætte sig ekspropriationen end at anlægge sag mod den, der drager fordel af ekspropriationen (den tidligere arbejdsgiver, der er debitor i henhold til pensionsaftalen), med påstand om erstatning og tilbagebetaling af det beløb, der er blevet eksproprieret?</p>			
C-516/19	<p>NMI Technologietransfer</p> <p>1. Kan et selskab med begrænset ansvar, som udøver økonomisk virksomhed, i henhold til artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014 anses for ikke at være en lille og mellemstor virksomhed (herefter »SMV«) alene af den grund, at 90% af dets kapital ejes af en fond, i hvis bestyrelse på 17 medlemmer uden ledelsesbeføjelser der sidder to repræsentanter for ministerier, overborgmesteren i en by, rektoren for et universitet, tre professorer ved dette universitet, præsidenten for en anden højere læreanstalt og direktøren for et industri- og handelskammer?</p> <p>2. Er statslige universiteter og højere læreanstalter samt tyske industri- og handelskamre offentlige organer som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014?</p> <p>3. Er personer, som arbejder vederlagsfrit i fondens bestyrelse, offentlige organer som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, alene fordi arbejdet i en offentlig myndighed er deres hovedbeskæftigelse?</p> <p>4. Forudsætter offentlige organers kontrol som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, at de offentlige organers instanser på grundlag af et retsforhold kan anvise de bestyrelsesmedlemmer, som arbejder vederlagsfrit, en bestemt stemmeadfærd?</p> <p>5. Forudsætter offentlige organers indirekte kontrol af stemmerettighederne, at det er konstateret, at de offentlige organer påvirker bestyrelsesmedlemmerne, således at disse udøver deres stemmer på den måde, som de offentlige organer har bestemt?</p> <p>6. Øver offentlige myndigheder indirekte kontrol allerede fordi der er mulighed for, at bestyrelsesmedlemmer, som arbejder</p>	Udenrigsministeriet	Dom	24.09.20

	<p>vederlagsfrit, i forbindelse med deres aktiviteter i bestyrelsen tager hensyn til interesserne hos den offentlige organisation, som de repræsenterer?</p> <p>7. Forudsætter begrebet »kontrolleres [...] i fællesskab« som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, at der kan konstateres en fælles beslutningstagen hos de offentlige organer med hensyn til stemmerettighederne?</p> <p>8. Afhænger begrebet »kontrolleres« som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014 af fondens faktiske anvendelse af vedtægterne eller af en mulig forståelse af vedtægternes ordlyd?</p>			
--	--	--	--	--